

קמז:

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים

עין משפט
נר מצוה

בר אבג חיי פירע מהל'
משהיק הלנה נח:
בה ד חיי פיו מהל' ליפור
מונה הליג ופיו הל' ב:
בו ה חיי פיו מהל' בית
הנחירה הל' יא ופג
מהל' ביאת מקדש הל' ב:

תורה אור השלם

- [illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

:(תחת שם)

אסור אִסוּר ואסור אִסוּר צעשות שְׁלִיחוֹת, מימה לר' יוסי דלמא
לעיל בפרק ג'ש (דף מה.) דקדש עובדי כוכבים השומטין
במזל חייב לא ה"ל למיתמי הכא לָשׁוֹן אסור כדמוכח גירסא פ' בתרא
דיומא (דף עט.) דהו"ל כ' ברת לית ליה למיתמי אסור וי"ל דקמי
אסור לפי שש כמה ענדות דלא
מייחב עליהו במזל דאסור למיען
דגורגין טעו ענדת דמחובא:
במאן ברבי אֶלְעָזָר בן שמוע
ב"ר. עיקר מלתיה במנחות
בהקומץ דבא (דף כג.)

גבה החשים מכל שבת ושבת
שכן שש מאות. הלא דמיו
הכל כסף והכל וזה שפרט לקמי
הדיק גבה שזה ה' שפרט של
זה כל שנת דהיינו שזה שש מאות
זה כל השננים ור"מ אמר שיש
מדרש דנתן לו חמשים שקלי וזה
דהיינו שש מאות שקלי וקשה
דכפ' שור שגגה (בין ק"ג.) משמע
דדבר של וזה שזה כ"ה של כסף
ואמר ר"מ דדבר של וזה שש כפלים
מול שכן ודעת מלמלמ' ע"י אלן
טריפות (חולין דף ט"ה.) גבי טחול
ואל אשחיר ציה כעצוי דבר
וזה כשרה משמע דמשה
נעציו מלל כסף ע"י א"מ כ"ה
מקורות טחנה ישראל. שפילן

י"ח תנאי ר' אלעזר בן שמעון אומר מה מזהב שלא יעצים שלא ישתמש בהן הדין והא מודה ר"א בן שמן אחד אומר י"ח דוד לארנן במקום שקלי זהב משמכתיב י"ק דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים התמכל שבט ושבת חמשים שהן שש מאות רבי אומר רוסתאי בקר י"ע ועצים ומקום מזהב בנ' י"כ הבית כו' שמעו אומר בקר ועצים ומקום מזהב בנ' וכל הבית כו' ויאמרו ארונה אל דוד יקח ויעל ארונה ממלך [המלך בעל והמוריונים] וכלי [הבקר] לעצים ורבה אמר לך התם נמי אמר עולא מטה של טורבל מאי מטה של טורבל אמר דרישן דישאי י"א אמר אביי י"ב מאי קרא הנה שמתוך פיפיות מקרי ליה רבא י"ג לכרית ורמי ליה קראי א לארנן וגו' וכתוב ויקן דוד וגו' י"ד אהא כיצד גובה מכס שהן שש מאות ואכתי קשיין י"ה אהרדי התם כסף ר' גובה כסף במשקל שש מאות זהב: קדשיש קלימ ישראל: אמר רב הונא בכל מקומות ישראל י"ז אבל י"ח לרב הונא ומחנות במדבר לא הואי והא תנאי י"ח כך מחנה בירושלים מירושלים להר הבית מחנה ישראל נקור מחנה ליה מכאן ואילך מחנה שכינה והן הן קאימא בכל מקום מחנה ישראל פשיטא מהו דנתימא ואימא ה"נ אמר קרא ונסע אהל מועד י"ט א"ע פ"ש נסע רשב"י אומר עוד אחרת היתה י"א וחיל עזרת נשים עליה ובשילה לא היו אלא שני מחנות כלכלה ר' מנייה מסתברא דמחנה ליה י"ב הואי דאי סלקא דעתך מ

שננו ושכנו: ככל מקומום ישראל. קא קלקא דעתך השמא דאפי' נקור. של עורה היה א' שער הכוונה ומזה פ"א מדר': וכן כן קלעים יחא ככל מקומום תמנה ישראל. שפיר בשעת סילוק ממונות אין אחרים יחס. ממנה רביעית חולקא מזה רשע ומעשר: ולא היו עומ' חלקוהו מזה רביע: דהמנה לוי מיעא דאלי. וממנה ישרא

(בן) ציל ממנגא (ישימ), להא חות (בן) ככהיי פרישיל, ופי מלית, ואצייט פ' פלדה (עניני דעריי)
 כנתי ארעה (ענין) : לאן שנאמאר ואמאר כעני (ישימ) : אבן) ציל חב משקל (ישימ) : לאן חב, אלמא מורד
 לרדש : לאן ציל בשש, בישי, וזכה כנתי

א אקשו ומנא ידעה
- ונגיד שלא בא על
שנים היתה כשיצאו
בלל' מ' שנה שהיו
שנה נתגירה אמר
חלון ופושטין: אמר
הזה רשאין לעשות
אל בני ישראל בני
חזן ¹⁰ ואין העובדי
חזן לפיכך כל אחד
מו ומקרב עליה כל
אחא אמר רב אסי
שליחיה אמר רבה ¹¹
י כי הא ¹² דאיפרא
כא שדרה ¹³ קורבנא
ניהיה לשם שמים
לרב אחא בר הונא
ולא ¹⁴ וחזו היבא
ושקלו ציבי חדתי
דתא ואסקוה נהיה
מאז כר' בן שמוע

ש"י בו הדינ' יאף
בכמה דתניא כתוב
שש מאות וגו' יא
אם הא כיצד יא גובה
משום אבא יוסי בן
בשש מאות ר"א בן
בשש מאות דכתיב
ראה הבקר לעולה
יחדתי מאי ימורגים
יבוי יא עיזא דקרקסא
יורג חרוץ חדש בעל
ידי כתיב ויתן דוד
ישבט ושבט חמשים
יז אהב אלא ה"ק יא
יכלים יא בכל מתנה
ינה לא הוי איתביה
יז שמחנה במדבר
יז מחר הבית לשער
יז ששבמדבר יא אלא
יאפסלו ביוצא קמ"ל
יהא מועד הוא תניא
יהא ולא הוי עונשי
יהא היה אמר רבה יא
יהא ליה לא הוא יא

הוא אחד מהן חזק למחנה
ומדבר. לפנים משער נקטר
פסלים אלא מוליכן עמו
עליה. על הנכנס לה צטור
הוא דחוק דאם לא כן

היה בתורת כהנים כלל וצ"ק: ב"א נכח
אלעזר בבמה דקתני המוריצים וכו' (כ)
מ"מ: לו' צ"ל הוא מ"מ: לו' צ"ל אום

אָל אַקסוּ ווּאָ סהײַטע יודעס דער
דאָס מר. במחלת נפ' ימרו:
 וְסוֹס וְחֶלֶן. במחלתא [נס] מניא הי'
 תי נב' ימחל ה' בנחל ופשמיו חלון
 סדקי מנאפיש עולין אליה בנחלים
 בשרי החלון יורדים וגם טונותם
 בצפנשתי העץ ובאבות שלשה דברים
 זכחה להליל השלמים:
 באשור יאשיען. בשעת איסור הבמות
 גנוגן זמן הקדושה ירושלים
 אחריה היתה: **דארוי** נפ'ן.
 יעשו: **וילו דברו מרין**

הגהות הב"ח

(א) נח' דמחנה ליה מידה
 יואל: (ב) רש"י ד"ה הא מדה
 ז"ל קודם ד"ה כתוב אחד כד
 וסם ז"ל ייתן דוד לארנן
 כמקום שקלי וכן משקל וכו'
 כמקום שקלים חמשים שנאמר
 (ירקן) ויאמר דוד וגו' והכי
 פירושו דקא וכו' ולא פ"י כמה
 וכו' חמשים סמ"ד

לעזי רחמי

למסור. ט"ס, כח.
פריש"ר פריש"ל. סצית
(חתימה פלדה שחוכטים בה
את הצור כדי להציג ניצחון).
אצ"ר. פלדה.
קרני"ש קרני"ש. חרצים.

שינויי נוסחאות

[illegible]

[כח] פה טעם, כן [לפי רש"י]
בית וביה בנת' לפנינו. [וכשת הגיה
[ג"ל תרין (גליהו) : לה] בסתמי ועד